

วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๗๒ คน

เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

๑. เป็นนักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาเทคนิคในการให้คำปรึกษา
๒. ไม่เคยผ่านการฝึกทักษะในการสนทนาคบด้วยความเห็นใจมาก่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. เครื่องมือที่ใช้เป็นตัวแบบ (Model) ในการฝึกได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง และเทปบันทึกเสียง ๖ ม้วน ม้วนละ ๑ ชั่วโมง แต่ละม้วนจะประกอบด้วยคำแนะนำ และกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ๑๒ สถานการณ์สั้น ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ตอนละ ๔ สถานการณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกและตัดตอนมาจากการปรึกษาเชิงจิตวิทยาในสภาพการณ์จริง

ตอนที่ ๑ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษา และคำพูดของผู้มาขอปรึกษา ๑ ครั้ง แล้วปรากฏเสียงสัญญาณตามสำหรับตอนที่ ๑ นี้จะไม่มีตัวแบบการสนทนาของผู้ปรึกษา

ตัวอย่างของตอนที่ ๑

สถานการณ์ที่ ๑

กล่าววนำ..... ผู้มาขอปรึกษา เป็นนิสิตปริญญาตรี มีปัญหาเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนและการ
(หญิง) สร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ดังคำพูดต่อไปนี้

ผู้มาขอปรึกษา (ชาย) . ผมมีปัญหาที่หนักใจผมอยู่ คือผมรู้สึกเข้ากับคนไม่สนิท มันรู้สึกเหมือน..... เหมือนกับมีอะไรมาทับ คืออยากจะเล่า เหตุการณ์ด้วยนะครับ คืออย่าง..... สมมุติจะทำงานกับเพื่อนในบางครั้งรู้สึก เข้ากับเพื่อนได้ เป็น เพื่อนสนิทกันแต่บาง อารมณ์หรือบางโอกาสมันก็รู้สึก เข้ากันไม่สนิท..... รู้สึกมันขัดหูไม่ได้จริงใจ ต่อกัน

สัญญาณถาม

ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษาและคำพูดโต้ตอบระหว่าง ผู้มาขอปรึกษากับผู้ปรึกษา จบลงด้วยคำพูดของผู้มาขอปรึกษา แล้วปรากฏ เสียงสัญญาณถาม สำหรับคำพูดของผู้ปรึกษาจะถือ เป็นตัวแบบของการสนองตอบซึ่งจะแตกต่างกันตามเงื่อนไขของการทดลอง

ตัวอย่างของตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓

สถานการณ์ที่ ๑

กล่าวนำ..... ผู้มาขอปรึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้ (หญิง)

ผู้มาขอปรึกษา (หญิง) หนู...ไม่อยากกลับบ้าน อยู่ที่บ้านหนูไม่สบายใจ เลยค่ะ....หนูอยากไปอยู่ที่อื่น อยากหนีไปให้ไกล ๆ ให้พ้นจากทุกคน

ผู้ปรึกษา (ชาย) ครูเข้าใจว่าหนูกำลังมี เรื่องบางอย่างที่ทำให้ไม่สบายใจ

ผู้มาขอปรึกษา (หญิง) เวลาหนูกลับบ้าน.....หนูรู้สึกเหงาจัง เลยค่ะ.....มันรู้สึกว่าไม่มีใคร เข้าใจเราเลย ไม่มีใครรักหนู เลยค่ะอาจารย์

ผู้ปรึกษา (ชาย) หนูไม่อยากกลับบ้านเพราะรู้สึกว่ามี ที่บ้านไม่มีใคร เข้าใจ

ผู้มาขอปรึกษา คุณแม่ไม่เข้าใจหนู เขาไม่มีเหตุผลเลย ชอบบังคับให้หนูทำตามใจเขา เขาว่า.....เขาเลี้ยงหนูมาก็ต้องมีสิทธิ์ในตัวหนู เขาบอกให้ทำหนูจะต้องทำตามทุก อย่าง เขาไม่เคยคิดถึงใจหนูเลย...หนู...(เงิบ)...(ร้องไห้)

สัญญาณถาม

กระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยาทั้ง ๑๒ สถานการณ์ในเทพทุกม้วนจะเหมือนกันโดยที่คำพูดของผู้มาขอปรึกษาจะเหมือนกัน แต่จะแตกต่างกันที่คำพูดของผู้ปรึกษา ซึ่งถือว่าเป็นตัวแบบที่แตกต่างกันตามเงื่อนไขของการทดลอง ทุกสถานการณ์จะจบลงด้วยคำพูดของผู้มาขอปรึกษา แล้วปรากฏเสียงสัญญาณตาม ซึ่งหมายความว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ในกรณีนี้ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษาว่าอย่างไร" เทปบันทึกเสียงทุกม้วนใช้เวลาประมาณ ๓๐ นาที

เทปบันทึกเสียงที่ใช้เป็นตัวแบบทั้ง ๖ ม้วนนี้ได้แก่

ม้วนที่ ๑ ประกอบด้วยคำแนะนำและบอกกับกลุ่มตัวอย่างว่าตัวแบบที่เขาจะได้ฟังนี้ ผู้ปรึกษาสนองตอบต่อผู้มาขอปรึกษาด้วยความเห็นใจในระดับสูง และแนะนำให้กลุ่มตัวอย่างพยายามสนองตอบต่อคำพูดของผู้มาขอปรึกษาด้วยความเห็นใจในระดับสูงเช่นกัน

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ ๑

กล่าวนำ..... (หญิง)	ผู้มาขอปรึกษา เป็นนิสิตหญิง ปรินญาตรี ชั้นปีที่ ๓ กำลังพูดกับผู้ปรึกษา ดังต่อไปนี้
ผู้มาขอปรึกษา (หญิง)	หนูอาศัยอยู่กับญาติ...แล้ว.....เขาแปลก ๆ นะคะ หนูไม่รู้ว่าทำไม เขาชอบทำตึง ๆ กับหนูเมื่อวานนี้เป็นอย่างนี้อีกแล้วค่ะ หนูเรียน หนังสือกลับบ้านเย็น ไปถึงเขาก็ทำหน้าบึ้ง ๆ ไม่พูดด้วย....หนู รำคาญ เชื่อบอกไม่ถูก
ผู้ปรึกษา (ชาย)	การที่ญาติทำบึ้งตึงกับหนูและไม่พูดไม่จาทำให้หนูไม่สบายใจ และรู้สึก อึดอัด
ผู้มาขอปรึกษา (หญิง)	บางครั้งพอกลับบ้าน เขามักจะพูดประชดประชันทำนองว่า เป็นผู้หญิง แล้วกลับบ้านเย็น ๆ เขาหมายถึงว่าหนูไปเที่ยวอะไรอย่างนั้นแหละค่ะ ถ้ามันเป็นความจริงหนูก็ไม่รู้สึกอะไรหรอก.....บางครั้งหนูคิด ๆ แล้วก็เจ็บใจ...หนูเก็บไว้ในใจ ไม่เคยระบายให้ใครฟังหรอกค่ะ แล้วก็ไม่คิดจะบอกเหตุผลให้เขารู้ด้วย

ผู้ปรึกษา (ชาย) หนูโกรธที่เขาพูดประชดประชันในสิ่งที่ไม่จริงแต่หนูก็ไม่อยากชี้แจง เหตุ

ผลอะไรได้แต่เก็บความไม่สบายใจเอาไว้

ผู้มาขอปรึกษา

คือ...เงียบสักครู่ หนูคิดว่าหนูก็พยายามปรับตัวให้เข้ากับพวกเขา หนู เคยพยายามแล้วนะคะ แต่ก็พูดกันได้ไม่เกินอาทิตย์ก็มีเรื่องซัดใจกันอีก อยู่ ๆ ต่างคนก็ต่างเฉย...หนูไม่ทราบว่ามันเป็นเพราะอะไรคะ

สัญญาถาม

.....

ม้วนที่ ๒ ประกอบด้วยคำแนะนำและแนะให้กลุ่มตัวอย่างสนองตอบต่อผู้มาขอปรึกษา ด้วยความเห็นใจในระดับสูง ตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจ ในเทมม้วนนี้มีระดับต่ำโดยไม่ออบกลุ่มตัวอย่างว่าตัวแบบที่เขาจะได้ฟัง เป็นระดับใด

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ ๑

กล่าวนำ..... (หญิง)

ผู้มาขอปรึกษาเป็นนิสิตหญิงปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ กำลังพูดกับผู้ปรึกษา ดังต่อไปนี้

ผู้มาขอปรึกษา (หญิง)

หนูอาศัยอยู่กับญาติ...แล้ว...เขาแปลก ๆ นะคะ หนูไม่รู้จะทำอะไร เขาชอบทำตึง ๆ กับหนู เมื่อวานนี้เป็นอย่างนี้อีกแล้วคะ หนูเรียน หนังสือกลับบ้านเย็น ไปถึงเขาก็ทำหน้าที่ ๆ ไม่พูดด้วย.....หนู รำคาญเบื่อบอกไม่ถูก

ผู้ปรึกษา (ชาย)

หนูเป็นผู้หญิง กลับเย็น ๆ เขาก็ต้องห่วงเป็นธรรมดาหนูจะไม่ให้ เขาโกรธเธอ

ผู้มาขอปรึกษา

บางครั้งพอกลับถึงบ้านเขามักจะพูดประชดประชันทำนองว่า เป็นผู้หญิง แล้วกลับบ้านเย็น ๆ เขาหมายถึงว่าหนูไปเที่ยวอะไรอย่างนั้นแหละคะ ถ้าเป็นความจริงหนูก็ไม่รู้สึกอะไรหรอก...บางครั้งหนูคิด ๆ แล้วก็ เจ็บใจ...หนูเก็บไว้ในใจ ไม่เคยระบายให้ใครฟังหรอกคะ แล้วก็ ไม่คิดจะบอกเหตุผลให้เขารู้ด้วย

ผู้ปรึกษา (ชาย) แล้ว เขาจะรู้ได้ยังไงล่ะครับ

ผู้มาขอปรึกษา คือ... (เจียบลักครู่) หนูคิดว่าหนูก็พยายามปรับตัวให้เข้ากับพวกเขา หนูเคยพยายามแล้วนะคะแต่ก็พูดกันไม่ได้ไม่เก็นอาทิตย์ก็มี เรื่องซัดใจกัน อีกร อยู่ ๆ ต่างคนก็ต่างเฉย...หนูไม่ทราบว่ามันเป็นเพราะอะไรคะ

สัญญาถาม

ม้วนที่ ๓ ประกอบด้วยคำแนะนำและแนะนำให้กลุ่มตัวอย่างสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูง กระบวนการปรึกษาในเล่มม้วนนี้จะปรากฏแต่คำพูดของผู้มาขอปรึกษา ส่วนคำพูดของผู้ปรึกษาถูกลบทิ้ง

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ ๑

กล่าวนำ..... (หญิง) ผู้มาขอปรึกษา เป็นนิสิตหญิง ปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ กำลังพูดกับผู้ปรึกษา ดังต่อไปนี้

ผู้มาขอปรึกษา หนูอาศัยอยู่กับญาติ...แล้ว...เขาแปลกนะค่ะ หนูไม่รู้ว่าทำไมเขา ชอบทำตึง ๆ กับหนู เมื่อวานนี้เป็นอย่างนี้อีกแล้วค่ะ หนูเรียนหนังสือ กลับบ้านเย็น ไปถึงเขาก็ทำหน้าที่ซิ่ง ๆ ไม่พูดด้วย...หนูรำคาญเขื่อบอกไม่ถูก

ผู้ปรึกษา

ผู้มาขอปรึกษา บางครั้งพอกลับบ้าน เขามักจะพูดประชดประชันทำนองว่า เป็นผู้หญิง แล้วกลับบ้านเย็น ๆ เขาหมายถึงว่าหนูไปเที่ยวอะไรอย่างนั้นแหละ ค่ะ ถ้ามันเป็นความจริงหนูก็ไม่รู้สึกอะไรหรอก...บางครั้งหนูคิด ๆ แล้วก็เจ็บใจ...หนูเก็บไว้ในใจ ไม่เคยระบายให้ใครฟังหรอกค่ะ แล้วก็ไม่ได้คิดจะบอกเหตุผลให้เขารู้ด้วย

ผู้ปรึกษา

ผู้มาขอปรึกษา คือ... (เจียบลักครู่) หนูคิดว่าหนูก็พยายามปรับตัวให้เข้ากับพวกเขา หนูเคยพยายามแล้วนะคะแต่ก็พูดกันไม่ได้ไม่เก็นอาทิตย์ก็มี เรื่องซัดใจกัน

อีก อยู่ ๆ ต่างคนก็ต่างเฉย...หนูไม่ทราบว่ามันเป็นเพราะอะไรค่ะ

สัญญาณณาม

.....

ม้วนที่ ๔ ประกอบด้วยคำแนะนำแต่เพียงประการเดียวแต่ไม่ได้แนะนำว่ากลุ่มตัวอย่างควรจะสนองตอบอย่างไร ส่วนตัวแบบของการสนองตอบ เป็นตัวแบบที่แสดงความคิดเห็นในระดับสูง เช่นเดียวกับม้วนที่ ๑

ม้วนที่ ๕ ประกอบด้วยคำแนะนำแต่เพียงประการเดียว ไม่ได้แนะนำว่าจะสนองตอบอย่างไร ตัวแบบที่ปรากฏ เป็นตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำ เช่นเดียวกับม้วนที่ ๒

ม้วนที่ ๖ ประกอบด้วยคำแนะนำแต่เพียงประการเดียว ไม่ได้แนะนำว่าจะสนองตอบอย่างไร ตัวแบบของการปรึกษาจะปรากฏแต่คำพูดของผู้มาขอปรึกษา โดยที่คำพูดของผู้ปรึกษาถูกลบทิ้ง เช่นเดียวกับม้วนที่ ๓

(ม้วนที่ ๔, ๕ และ ๖ ต่างจากม้วนที่ ๑, ๒ และ ๓ ตรงที่ไม่แนะนำว่าจะสนองตอบอย่างไร)

สำหรับคำพูดของผู้ปรึกษาที่ใช้เป็นตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจนั้น ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ทางการศึกษาเชิงจิตวิทยาไม่ต่ำกว่า ๓ ปี และผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินระดับของความเห็นใจโดยใช้มาตราประเมินระดับความเห็นใจของคาร์คัฟฟ์ (Carkhuff's Empathic Understanding Scale) เป็นเกณฑ์ ปรากฏว่าตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูงมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ ๓.๗ ส่วนตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ ๑.๐๒

๒. เอกสารคำบรรยายเรื่องความเห็นใจ (Empathy) กล่าวถึงความหมายของความเห็นใจ ความสำคัญของความเห็นใจที่มีต่อกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ระดับของความเห็นใจตามเกณฑ์ของคาร์คัฟฟ์ (Carkhuff) พร้อมทั้งตัวอย่างประกอบและแบบฝึกหัด

๓. กระจายคำตอบเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเขียนประโยคสนองตอบต่อคำพูดของผู้มาขอปรึกษาในเทปบันทึกเสียง

(เครื่องมือทั้ง ๓ ชิ้นนี้ดูรายละเอียดได้ในภาคผนวก)

๔. มาตรฐานประเมินระดับความเห็นใจ ซึ่งผู้วิจัยแปลมาจาก Empathic Understanding in Interpersonal Processes : A Scale for Measurement^๑

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

๑. ขั้นตอนเตรียมการทดลอง

๑.๑ นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน ๑๒ คน เพื่อพิจารณาคุณภาพของเครื่องมือและปรับปรุงวิธีการ

๑.๒ ประกาศรับสมัครนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิชา เทคนิคในการให้คำปรึกษา (Techniques in Counseling) จำนวน ๗๒ คน ผู้วิจัยได้สุ่มเลือกแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น ๖ กลุ่ม โดยวิธีนับ ๑ - ๖ จากนั้นผู้วิจัยได้นัดวันและเวลาทำการทดลองสำหรับกลุ่มที่ได้รับการฝึกด้วยวิธีการสอนด้วยนั้น ผู้วิจัยได้นัดวันและเวลาเดียวกันทั้ง ๓ กลุ่ม ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทุกคนได้รับการฝึกด้วยวิธีการสอนที่เหมือนกันทุกประการ

การทดลองมี ๖ เงื่อนไข กลุ่มตัวอย่างทั้ง ๖ กลุ่ม จะได้รับการทดลองกลุ่มละ ๑ เงื่อนไข ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ได้รับการฝึกด้วยวิธีการสอน และให้ฟังตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูง (Instruction - High Empathy Model)

กลุ่มที่ ๒ ได้รับการฝึกด้วยวิธีการสอนและให้ฟังตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำ (Instruction - Low Empathy Model)

กลุ่มที่ ๓ ได้รับการฝึกด้วยวิธีการสอนแต่ไม่ให้ตัวแบบ (Instruction - No Model)

กลุ่มที่ ๔ ไม่สอนแต่ให้ฟังตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูง (No Instruction - High Empathy Model)

^๑Robert R. Carkhuff, Helping and Human Relation : A Primer for Lay and Professional Helpers (Vol.1), p. 174 - 175.

กลุ่มที่ ๕ ไม่สอนแต่ให้ฟังตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำ (No Instruction - Low Empathy Model)

กลุ่มที่ ๖ ไม่สอนและไม่ให้ตัวแบบ (No Instruction - No Model)

๑.๓ เตรียมสถานที่และอุปกรณ์ในการทดลอง

๒. ขั้นตอนการทดลอง

๒.๑ ผู้วิจัยชี้แจงลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและสิ่งที่ผู้เข้ารับการฝึกจะต้องปฏิบัติ

๒.๒ ผู้วิจัยฝึกกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ ๑, ๒ และ ๓ ซึ่งจะได้รับการฝึกด้วยวิธีการสอนนั้นให้รู้จักและเข้าใจความหมายของความเห็นใจ ความสำคัญของความเห็นใจที่มีต่อกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ระดับของความเห็นใจตามเกณฑ์ของคาร์คัพฟ์ โดยที่ผู้วิจัยจะให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเอกสารคำบรรยายที่เตรียมไว้แล้วอธิบายประกอบเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีข้อซักถาม และเพื่อตรวจสอบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจหรือไม่ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกหัดพร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมจนเป็นที่เข้าใจทุกคน จากนั้นผู้วิจัยจึงแยกกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มตามทีสุ่มเอาไว้เพื่อทำการฝึกขั้นต่อไป

ผู้วิจัยให้กลุ่มที่ ๑ ฟังเทปบันทึกเสียงม้วนที่ ๑ ซึ่งเป็นตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูง

กลุ่มที่ ๒ ให้ฟังเทปบันทึกเสียงม้วนที่ ๒ ซึ่งเป็นตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำ

กลุ่มที่ ๓ ให้ฟังเทปบันทึกเสียงม้วนที่ ๓ ซึ่งไม่มีตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจ

๒.๓ กลุ่มที่ ๔, ๕ และ ๖ ไม่ได้รับการฝึกด้วยวิธีการสอน ทั้ง ๓ กลุ่มนี้จะได้ฟังเพียงเทปบันทึกเสียงตัวแบบ ดังนี้

กลุ่มที่ ๔ ให้ฟังเทปบันทึกเสียงม้วนที่ ๔ ซึ่งเป็นตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูง

กลุ่มที่ ๕ ให้ฟังเทปบันทึกเสียงม้วนที่ ๕ ซึ่งเป็นตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำ

กลุ่มที่ ๖ ให้ฟังเทปบันทึกเสียงม้วนที่ ๖ ซึ่งไม่มีตัวแบบ

ดังได้กล่าวแล้วว่า เทปบันทึกเสียงที่ใช้เป็นตัวแบบนี้ประกอบด้วยกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ๑๒ สถานการณ์สั้น ๆ แต่ละสถานการณ์จะจบลงด้วยคำพูดของผู้มาขอปรึกษาแล้ว ปรากฏสัญญาณถามดังขึ้น ซึ่งหมายความว่าผู้เข้ารับการฝึกทุกคนจะต้องแสดงบทบาทเป็นผู้ปรึกษาที่จะสนองตอบต่อผู้มาขอปรึกษา และเขียนคำพูดสนองตอบของตนลงในกระดาษคำตอบ โดยผู้วิจัยให้เวลาในการตอบ ๒ นาที (เวลาที่กำหนดให้ใช้ในการตอบนี้ผู้วิจัยได้มาจากการทดลองใช้เครื่องมือแล้ว พบว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม)

ผู้วิจัยจะนำคำตอบเหล่านี้ไปให้ผู้ประเมินทำการประเมิน เพื่อนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การประเมินผล

ผู้ประเมิน เป็นนิสิตปริญญาโท ที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเห็นใจ จำนวน ๓ คน ผู้ประเมินทั้ง ๓ คนนี้จะได้รับการฝึกให้ใช้มาตราประเมินระดับของความเห็นใจตามเกณฑ์ของคาร์คัพฟ์ (Empathic Understanding in Interpersonal Process : A Scale for Measurement) ผู้ประเมินทุกคนจะต้องประเมินประโยคสนองตอบต่อผู้มาขอปรึกษา (ในเทปบันทึกเสียง) ของผู้เข้ารับการฝึกทุกคนและทุกประโยค

การหาค่าความเชื่อถือได้ของการประเมิน ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อถือได้ระหว่างผู้ประเมิน (Interrater Reliability) โดยใช้สูตรของอีเบล (Ebel)^๑ ซึ่งผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อถือได้ในการประเมินประโยคสนองตอบของผู้เข้ารับการฝึกทุกคนเป็นรายข้อ จำนวน ๑๒ ข้อ (๑๒ สถานการณ์) ได้ค่า r อยู่ในช่วง ๐.๘๖ - ๐.๘๖

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑Jay Paul Guilford, Psychometric Methods. 2d ed. (New York: Mc Graw -Hill, 1954), p. 395 - 397.

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลจากการประเมินของกลุ่มผู้ประเมินมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2x3x3 Factorial Design with Repeated Measure^๑ เพื่อทดสอบผลของการใช้ตัวแบบ การสอน ผลของการเสนอตัวแบบซ้ำ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้ตัวแบบและการสอน ซึ่งวางรูปแบบของการวิเคราะห์ได้ตามแผนภูมิตี่ ๑ ดังนี้

2x3x3 Factorial design with repeated measure on one factor

		Baseline	Trial 1	Trial 2
Instruction	High Empathy Model			
	Low Empathy Model			
	No Model			
No Instruction	High Empathy Model			
	Low Empathy Model			
	No Model			

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑Roger E. Kirk, Experimental Design: Procedures for the Behavior Sciences. (California: Brooks/Cole Publishing Company, 1968), p. 383-394.